

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟΥ S. LAUZANNE

ΜΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ Μ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Πώς έσωσε τον Γάλλο κύριοκράτορα ένα άλογο ίπποδρόμιου)

HN 3 'Ιουνίου 1807, τρεις καβαλλάρηδες βιαστικοί έμπαιναν, κατά τὰ μεσάνυχτα, στο μεγάλο πάγκο του πύργου Νιζελμποουργκ, από μια στενή κι' απόμωρη πορτίτσα...

Ο πρώτος με την ψηλή, γερή και τετράγωνη κορμοστασιά του, ο άποιος φορούσε κρόνος στολισμένο με φτερά πετεινού, ήταν ο στρατάρχης πρίγκιπ Μυρά. Ο δεύτερος, κοντός, λιγνός και με μάτια άστραφτερά, ο όποιος φορούσε μια γκριζα ροδιγκότα, ήταν ο αυτοκράτορας Ναπολέον. Κι' ο τρίτος, μαντρόκαλο σαστά, ο όποιος φορούσε στο μαυρομάλαχραιο κεφάλι του ένα κατάλευκο άράπιο τουρμαϊάνι, ήταν ο πασίγνωστος πιστός άκόλουθος του Ναπολέοντος, ο μαιμελοίκος Ρουσιάν...

Τί ήθελαν τέτοια ώρα και σε τέτοιο μέρος αυτές ή τρεις προσωπικότητες;

Μετά την άματηρή μάχη του 'Ευλώ, ο Ναπολέον είχε έγγκατσίσει ο Γενικό Στρατηγείο του, στο Φυκενστάιν της Πολωνίας, και στο κέντρο άκριβώς μιας μεγάλης, άκαλλέργητης πεδιάδος. Ένα τέταρτο της ώρας μακριά απ' τις σπηγές του έπιτελείου του, ή όποιες τραγύριζαν τη δεξή του σπηγή, βρισκόταν ένα ξεροπόταμο, ο Νέα, το όποιο όμως τόρα, με το δημιο λιώσιμο των χιονιών, είχε μεταβληθεί σε όρημτικό και θορυβοδέστατο ποτάμι. Και μια ώρα πέρα απ' την άντικρινή όχθη του ποταμού αυτού βρισκόταν ο πύργος Νιζελμποουργκ—Σάφρες, τριγυρισμένος από ένα καταπράσινο κι' άπέραντο πάγκο...

Ο Ναπολέον ήταν ξετρελλαμένος με την ξανθή καλλονή της πυργοδεσποίνης κομίσσης Πανίνσκα. Κατά διαβολική όμως σύμπτωση, κι' ο πρίγκιπ Μυρά ήταν άλλο τόσο σχεδόν ξετρελλαμένος, με την επίσης ξανθή καλλονή μιας νεαρής εξαδέλφης της Πολωνίδος αυτής κομίσσης...

Κι' έτσι, κάθε βράδυ, κατά τὰ μεσάνυχτα, οι δυο θεριόμαιοι κι' έπίσημοι έρωτευμένοι, παίρνοντας μαζί τους και τον πιστό κι' έχέμφο μαιμελοίκω, ξέφυγαν απ' το κομισμένο πειά στρατόπεδο και τράπαναν κρυφά στον όλοκαίνειο πύργο, άντιόμοιοι να χαρουν την θεορή άγκαλιά των άγαπημένων τους, ή όποιες τους καρτερούσαν άγρυπνες και με χτυποκάρδι...

Τη βραδεία όμως εκείνη, της 3 'Ιουνίου 1807, τὰ πράγματα ήταν γραφτό να πάρουν μια άναπάντεχα δυσαρεστη τροπή. Και τούτο γιατί οι λίγοι πò πέρα στρατοπευμένοι Ρώσοι, έσταξαν άξαφνα μια πολυάριθμη περίοιο Κοζάκων, να κάνη μια αίφνηςιαστική ξερνα στον πύργο της Πολωνίδος κομίσσης...

Γιατί τó εξαμην αυτό ο Ρώσσοι;

Γιατί έφτασε στα φίλτοπτα αυτιά τους ή έξήξ άδιάκριτη πληροφορία: ότι μερικοί άνωτέρω αξιωματικοί του γαλλικού στρατού έμπαιναν κάθε βράδυ στον πύργο αυτόν, για έρωτικούς σκοπούς, ίσως όμως και για να κατασκοπεύουν καλύτερα, απ' το θανατικό αυτό παρατηρητήριο, τις κινήσεις και τις θέσεις του ρωσικού στρατού...

Κι' έτσι, την ώρα που ο Ναπολέον κρατούσε σφιχταγκαλιασμένη τη ρομαντική κι' όμορφη κομίσση και φιλαροίσε άνάποτα μαζί της, τινάχτηκε ξαφνικά όλόρθος, απ' την άπότομη κι' άδιάκριτη είσοδο του Μυρά στο κομικό σαλονάκι της ώραςίας του.

—Μεγαλειότατε, ψιθύρισε ο Μυρά λαχνασπιμένος, αυτή τη στιγμή με είδαπίησε ο Ρουσιάν ότι άνοήγοντα έδω γύρω καθόρα τὰ ποδοβολητά πολλών άλόγων... Έρχονται απ' τó άφρος του ρωσικού στρατοπέδου... Σχεφθήτε τί θα συμβή, αν άρχισαίότουν έδω τη Μεγαλειότητά σας, τόσο άδοξα κι' άνέλπιστα...

Ο Ναπολέον τινάχτηκε άμέσως

όρθος. — Πες στον Ρουσιάν να φέρη τάλλογα άμέσως, διέταξε. Κι' έμπρός, όρμω για τον κατακλιμό μας, πριν να μας προλάβουν έδω μεσα οι Ρώσοι.

Η φωνή του Ναπολέοντος ήταν ξερή κι' έλαστωτική, καθώς ξεστόμιζε αυτά τὰ λόγια. Και, παρατόντας δίχως μια λέξη άποχαρειοισού την κατάχλωμη άγαπημένη του, κατέβηκε βιαστικός τα σκαλοπάτια και πήδησε άνάλαφρα στη ράχι του άλόγου του, τó όποιο κρατούσε απ' τὰ χαλινάρια ο Ρουσιέρ, ο έμπιστος ύπρέτης της κομίσσης...

Τό ίδιο έκαναν εύθως κι' ο Μυρά με τον Ρουσιάν. Μά μόλις απηροίνισαν κι' οι τρεις τὰ άλογά τους, φρενασπιμένοι και νευρικοί απ' την άγωνα, ένα δυσαρεστο έπεισόδιο τούς άνάγκασε άμέσως να σταματήσουν τον καλπασμό τους: Τό άλογο τού Ναπολέοντος, καθώς έσκισε τó διάστημα με την όρημτική τροχάλα του, σκόζοντασε σ' ένα κομτερό κοτάρνι κι' έπεσε με τó κεφάλι κάτω, τσακίζοντας τó άριστέρο μεροσπινό πόδι του...

Ο Ναπολέον τινάχτηκε απ' τη σέλλα δυò βήματα πò πέρα, ξαλίστηκε λιγάκι, μα συγκώθηκε άμέσως όρθος, δίχως να πάθη τίποτε πò σοβαρό. Τó χτυπημένο όμως αυτό τον σαβύλασε άφάνταστα, κι' άρχισε να βλαστημώη σαν τρελλάς.

Η κατάσταση ήταν κρίσιμη και δέν διορθωνόταν με λόγια. Γι' αυτό κι' ο πιστός Ρουσιέρ πετάχτηκε άπόβροχτος εκείνη τη στιγμή, κι' έλτε στην κόμησα Πανίνσκα, ή όποια, άμύλητη και έξωλλη απ' τη λαχτάρα της, παρακαλούθησε απ' τον έξώστη του πύργου την άγωναίωδη αυτή σπηγή:

—Έξοχολοίτη, να σελλώσω άμέσως τον Γιαγκού;... Είνε ένα σπάνιο κι' έξυπνο άλόγισκι, στο όποιο στηρίζω όλες μου τις έλπίδες αυτή τη στιγμή... Καλύτερο δέν θάβηη ή Μεγαλειότης του... Είμαι βέβαιος κι' αυτό...

Και δίχως να περιμένη άπάντηση ο Ρουσιέρ, έτρεξε σαν άστραπή στον σταύλο κι' έφερε τον Γιαγκού. Ο Ναπολέον, μην μπορώντας να κωνη και διαφορετικά, πήδησε βιαστικά στη σέλλα και χάρηκε μέσα στο σκοτάδι, Σωμμέντοι πάνω στα γρήγορα άλογά τους, ο Μυρά κι' ο Ρουσιάν, τον άκολούθησαν ξοπίσσω...

Ήταν κωρός πειά... Γιατί εκείνη τη στιγμή, ή ρωσική περίοιος είχε διαβεί τó πάγκο του πύργου και βρισκόταν στην αήλη. Ο περιπολόχης άξιωματικός των κοζάκων, δέν έχασε τον καιρό του σε άσκοπες άναρρίσεις.

Αρπάζοντας ένα φανάρι απ' τὰ χέρια ενός τρομαγμένου ίπποκόμου της κομίσσης, τó πλησίωσε στο κατάκοιτο άλογο του Ναπολέοντος, τó όποιο βογγούσε λυπητερά απ' τους πόνους. Είπε τότε στη σέλλα του τὰ αυτοκρατορικά έμβήματα!...

Κατάλαβε άμέσως τί είδους αήμάλωτος τού ξέφυγκε μέσ' απ' τὰ χέρια του, και ούχτηκε σαν λυσσασπιένος εις καταδίωξιν του Ναπολέοντος.

Ένα κινήη μανιασμένο άρχισε τότε. Τὰ πλεονά των άλόγων—και των φυγάδιον και των Ρώσσοων—έσταξαν αίμα απ' τὰ φοιχτά απηροίνισματα των καβαλλάρηδων, κι' ο άφρός, άφθονος και ροδισπιένος κι' αυτός απ' τó αίμα τους, πλημμύριζε τὰ χείλη τους κι' άνέθανε ως τὰ δοθάνοιχτα ρουθόνια τους.

Μά ο Ναπολέον με τη συνοδεία του ήταν ψύχραιμος. Είχε κερδίσει όρόμο άρεστέ, ένν οι Κοζάκοι χασπιέσησαν λίγες στιγμές στον πύργο. Ύπηρχε έλλειψ να ξεφύγουν. Θά γλύτωναν...

Άξαφνα τó αίμα τους πάγωσε, τους ήρθε σκοτοδίνη. Άντίκρυσαν μπροστά τους τη γρομμισμένη, απ' την άπότομη κι' όρημτική πλημμύρα, γέφυρα του ποταμού Νέα.

Έβλεπαν τότε άπεγνωσμένες προσπάθειες κι' οι τρεις τους για να διαβούν με τ' άλογά τους τó θολό και βαθύ νερό του ποταμού, τού τόσο στενού μολατάιτα. Έρχηκαν με μάτια φλογερά και με άγριο χτυποκάρδι, νάδρουν κανένα πόρο, πò

Ο Μέγας Ναπολέον επάνω στον «Γιαγκού» κατά τη μάχη του 'Ευλώ.

κάτω ή από πάνω άπ' τή χαλασμένη γέφυρα, μα ή όρμη του ποταμού ήταν τόσο βίαιη, ώστε τους χαλούσε δια τά άπελευσμένα σχέδιά τους...

Κι' άκουγόταν διαρκώς και από καθαρά τό χρομέτισμα των άλόγων τής ρωσικής περιπόλου!...

Καιμιά έλλίδα πειά για να σωθούν. Θάπτεφταν στα χέρια των Ρώσων, με τρόπο άδοξο, γελοίο, φρικτά γελοίο μάλλιστα!...

Ό Ναπολέον, στη σκέψη αυτή, φρόναξε άπ' τή λύσσα του. Δέν τοίμμενε παρά να ριχτεί στο ποτάμι και να πνιγεί, γλυτώνοντας έτσι άπ' τόν τρομερό έξευτελισμό, ό όποίος τόν περιέμενε.

Άξαφνα, μα σάπυγα άντίχρησε άπ' τό άντικρινό και μαζρινό κάτω, μα τόσο σίγουρο και ποθητό στρατόπεδο των Γάλλων: Σήμεινε «άλλαγή φρουράς» τής τελευταίας νυχτερινής βάρδιας...

Στό άκουσμα του μεταλλικού έκεινου ήχου τής σάλλαγος, τό άλογο του Ναπολέοντος, ό φτεροπόδαρος αυτός Γιαγκού, χρομέτισε χαρούμενα και στήλωσε τά αυτιά του. Έπειτα, παίρνοντας μα φόρα καταπληκτική και τρέχοντας σαν άστραχή, πάτησε με δύναμη τά μπροστινά του πόδια στην όχθη του ποταμού, και μ' ένα πήδημα τεράστιο, μεθυστικό, πήδημα που σούφερνε ζάλη να τό βλέπης, έσκιασε τόν άέρα επάνω άπ' τό ποτάμι, και βροθήκε άμέσως στην άντικρινή όχθη, όρθιο και σταθερό στα πόδια του, ενώ ό Ύψηλός του αναβάτης χρομήτιαν μ' όλη τή δύναμή του άπ' τή χαιτή κι' άπ' τή σέλλα, μισοάλωσιμένος!...

Σφύριξε του, Μυρά... Σφύριξε του... Είνε άλογε από τόση και ξέροι από τέτοια... Σφύριξε του λοιπόν γρήγορα να πηδήσει να σέ πάρη... Δέν άκούς τους Ρώσους;... φώναξε αναγαλλιασμένος από άκράτητη κι' άπερίγραπτη χαρά ό Ναπολέον, ενώ πατούσε σίγουρος κι' άσφαλής τά μουδιασμένα πόδια του στο χώμα κι' άντίκριζε με λαχτάρα τους άγαπημένους του συντρόφους, να βρίσκονται άόδηι γαντζωμένοι στα μπτερά νύχια του Κινώου...

Ό Μυρά δέν θέλησε πολλά λόγια για να καταλάβη περι τίνος έπρόκειτο. Σφύριξε άμέσως στο έξυπνο και γυμνασμένο έκεινο άλογο, με τόν ιδιαίτερο τρόπο των άξιωματικών του ίππικού τής έποχής εκείνης.

Στά έπανειλημένα σφυρίγματα του Μυρά, τό άλογο γύρισε προς τό μέρος του. Κι' άφου έφερε μερικές άνησυχες και διατακτικές βόλτες, έναπίηρε πάλι φόρα, και με τό ίδιο υλιγγώδες πήδημα, βροθήκε άμέσως πλάι στον Μυρά, ό όποίος, δίχως να χασομερήσει, πήδησε στη ράχι του και γαντζώθηκε καλά στη σέλλα...

Η σειρά τόρα του Ναπολέοντος να σφυρίξη, Κι' ό Γιαγκού, ξαναβρόκοντας πάλι τις παλιές του δόξες, τόν καιρό που πηδούσε θριαμβευτικά τά διάφορα έμπόδια στα ίπποδρομία των πόλεων τής Εύρώπης, μετέφερε μ' ένα ύπεροχο πήδημά του τόν καινούριο καθυλλάρη του πλάι στον κατενθουσιασμένο Ναπολέοντα...

Με τόν ίδιο τρόπο πέρασε τό λίγο τό ποτάμι κι' ό Ρουστάν, ενώ συγχρόνως φανόντουσαν κι' ό άφρισμένοι, άπ' τή λύσσα τής άμυγχας τους Κοζάκοι, στο βάθος του άντικρινού μονοπατιού...

Μα ρόδιζε τόρσ ή αδηγή, κι' ήταν επικίνδυνο να μείνουν τόσο κοντά στο γαλλικό στρατόπεδο. Κι' έτσι, άφου βλαστήμησαν άγρια, έστρεψαν πά χαλινάρια των άλόγων τους και γύρισαν στον καταυλισμό τους...

Τό μόνο, τό όποιο μπορούμε να σάς βεβαιώσουμε τόρα, είναι ότι οι άπερισκεπτοι έρωτευμένοι δέν ξανατόλμησαν πειά τέτοιου είδους νυκτερινές έκδρομές, ότι ή κόμησσα κι' ή εξαδέλφη της βροήκαν γρήγορα παρηγοριά άπ' τό μέρος του ρωσικού στρατοπέδου, ότι ό Γιαγκού έγινε, έπειτα άπ' τό κατόρθωμά του αυτό, ένα από τά πιο έννοούμενα άλογα του Ναπολέοντος, κι' ότι σκοτώθηκε στη μάχη του Βατερλώ...

Περισσότερα δέν ξέρουμε...

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΑ ΓΑ'Ι'ΔΟΥΡΟΚΕΦΑΛΑ

Ένας χωρικός, που για πρώτη φορά κατέθηκε στην πρωτεύουσα, μπήκε μέσα σ' ένα μεγάλο κατάστημα και ρώτησε:

—Δέν μου λές, σε παρακαλώ, σαν τί καλά πράγματα πουλές εδώ πέρα;

Ό υπάλληλος κατάλαβε πώς ήταν χωριάτης και, για να τόν ειρωνευθεί, του απάντησε:

—Εδώ; Γαϊδουροκέφαλα πουλάμε, μπάριμα, γαϊδουροκέφαλα!...

Ό έξυπνος χωρικός όμως δέν τάχασε.

—Φαίνεται ότι θα κάνης καλή ξόδεψη, είπτε στον υπάλληλο. Γιατί βλέπω ότι ένα γαϊδουροκέφαλο σου έχει άπομείνει άκόμα. Αυτό που φράξες έστ!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Μια άνθρώπινη τριχα μπορεί να κρατήσει βάρος 65 δραμών. —Στη Γερμανία και στην Άγγλία, υπολογίζεται ότι στις Τράστες άντιστοιχούν δυό θηλυκοί υπάλληλοι σ' έναν άρσενικό.

—Ό Ζωολογικός Κήπος του Λονδίνου, για να τρέψη τους θαλασσίους λέοντάς του, ξοδεύει 24,000 φρ. τήν ήμέρα σε ψάρα.

—Η τελευταία νουβωτέ που λανσάρισε ή φρετινή μόδα, είναι ή γυναικείες διαπρέλλες, τις όποιες, όταν τις κλείνει κανείς, φαίνονται σαν μπουκιά από μεταξωτά λουλούδια.

—Κάθε χρόνο ξοδεύονται στην ύψηλιο ραδιόφωνα αξίας ενός δισεκατομμυρίου δολλαρίων. Έπίσης, για τις ραδιοφωνικές συναυλίες ξοδεύονται 150,000,000 δολλάρια.

—Η Γερμανία έχει εικοσιπέντε έφημερίδες ειδικές για τό ραδιόφωνο, ή όποιες πουλούν όστόσο 2,500,000 φύλλα τήν ήμέρα.

—Στην Αυστραλία καπνίζονται κάθε χρόνο 5,680,000,000 πουρά και ταυγάρα, δηλαδή κάθε κάτοικος καπνίζει 875.

—Σ' ένα παφθεναγωγείο τής Ουαλλίας, για να έξασκούν τις μαθήτριες στά μητρικά καθήκοντα που τις περιμένουν άργότερα, παίρνουν μαυρά φτωχών γυναικών και τις βάζουν να τά πλένουν, να τά ντύνουν και να τά τρέφουν με τό μπιμπρο.

—Άπό τ' αυγά των φαλανών, των σκολόψαρων και όλων των μεγάλων φρυών, μόνο ένα ή τά χίλια έποιάζεται. Διαφορετικά, ή γή θά είχε πλημμυρίσει από φάλαινες και καρχαρίες.

—Με ειδικά μηχανήματα έχει μετρηθεί ότι ένας καλός παίκτης του γκόλφ ή του φούτ-μπαλ, τήν ώρα που τρέχει με όλα τά δυνατά του πάνω στο παχνίδι, αναπτύσσει ταχύτητα 125 μιλίων τήν ώρα, έννοείται όμως ότι αυτό γίνεται σε δέκα-δεκαπέντε μέτρα. Άν τρέξει περισσότερο, ό παίκτης θα σκάση.

—Σε μια γερμανική κομώπολι ένα σκυλί έπεσε τελευταία μέσα σε μια φοιλή τυφλοπόντικων κι' έμεινε εκεί έξη μέρες. Όταν τό έβγαλαν από εκεί, τό τριχώμά του είχε γίνει κάτασπρο, ενώ πριν ήταν μαύρο.

—Σύμφωνα με μια στατιστική, τά τελευταία τέσσερα χρόνια ή κατανάλωσης των αυτοκινήτων έχει άξηθεί κατά εικοσιπέντε τοις εκατό, ενώ ή κατανάλωση των μοτοσικλετών έχει άξηθεί κατά δεκαοχτώ μόνο τοις εκατό.

—Η αρχαιότερη έπιχείρησης τής Εύρώπης είναι μια σουηδική εταιρεία, ή όποία λειτουργεί συνεχώς από τό 1225 μέχρι σήμερα.

—Τά άρχεια της σόζονται ως σήμερα και θεωρούνται ως πολύτιμα κειμήλια, μολονότι δε διάφορα μουσεια και διάφοροι σπύλκτατι άρχείων και χειρογράφων έχουν προσφέρει κολλοσιαία ποσά για να τ' αγοράσουν, οι διευθυντά τής εταιρείας άρνούνται να τά πουλήσουν.

—Τό κτίριο των Έθνών — τό νέο μέγαρο τής Κοινωνίας των Έθνών — που γίνεται στη Γενεύη, θα έχη πρόσοψη μήκους 600 μέτρων.

—Στην άθουσα των συνεδριάσεων θα χωρούν δυό χιλιάδες άτομα και ή άθουσα του τύπου θα έχη γραφεία για έξακόσιους δημοσιογράφους.

—Σ' έναν κεντρικό δρόμο του Λονδίνου, τήν όδον Πόρτσμουθ, εις διάστημα μιας εβδομάδος, πέρασαν 66,219 μοτοσικλέττες και 7,219 άλλα όχηματα.

—Τό καλύτερο φάρμακο για τά εγκαύματα από ζεματιστό λάδι, είναι τό κρότο τσάι.

—Στην Άμερική άρχισαν να χιζών τελευταίως σπιτάκια από κρύσταλλο, τό όποιο έχει τήν ιδιότητα να υή σπάη.

—Όσοι κατοικούν δε στα σπίτια αυτά, δέν ύποφέρουν ούτε από τή σκόνη, ούτε άπ' τό κρύο, ούτε άπ' τή ζέση, ούτε από τους θορύβους του δρόμου.

—Στη Γαλλία αναλογεί ένας γιατρός σε κάθε 1596 κατοίκους, στην Άμερική ένας γιατρός σε 1326, στην Άγγλία ένας σε 1069 κατοίκους, στη Γερμανία ένας σε 1011 και στην Αυστρία ένας σε 837.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΑΝΘΡΩΠΩΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛ!

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Χαριτωμένη κεφαλή, στο στήθος μας σαν κλίβη.

γνωρίζω πόσον εύμορφα, πόσο γλυκά βαρνεί.

Α. Παράσχος.

Μια χορτάτη ψυχή, δέν τήν μέλλει

ποιός πεινά, ποιός πονεί, ποιός πεθαίνει.

Φ. Λούσης.

Έν μόνον βλέμμα, άπειρον έγκλείει ρητορείαν

και έν βοδόν μειδιάμα άνεπαρσαστα έξαράζει.

Τ. Άμπελλας.

Είνε δεινή, πολύ δεινή ή νόσος τής καρδιάς

όταν τά άνθη θάλλωσι και μελωδεί ό σπίνος.

Σπ. Λάμπρος.

